

Cítíls, taky někdy chvíle,
kdy jsou noci bílé jako sníh sám?
Láskou začals náhle sálat,
pramen těchto nálad teď i já znám.

Cítím, ou, ou, jak jen to říci,
mám ruce, které dávají, mám naštěstí kde brát.
Cítím, ou, ou, ou, cítím,
ou, ou, ou, cítím, že já jí mám rád.

Cítíls, poznals přece sám to stokrát,
že o spánek tě úsměv okrad a bděls jak teď já.
Cítím, ou, ou, jak jen to říci,
mám ruce, které dávají, mám naštěstí kde brát.
Cítím, ou, ou, ou, cítím,
ou, ou, ou, cítím, že já jí mám rád.

Cítím, cítím dotek tváře nežné,
jen ať mě čepel lásky sežne, nač měl bych se bát.
Cítím, ou, ou, ou, cítím,
ou, ou, ou, cítím, že já jí mám rád.
Cítím, ou, ou, ou, cítím,
ou, ou, ou, cítím, že já jí mám rád.